

Flet, orat, et clamans obit :

Cor Matris ictum concidit :
Heu Mater ! heu Fili ! dolor
Ingrata frangat pectora.

Montes, sepúlchra, saxaque,
Scinduntur; arva, flúmina,
Rupes, et aequor cóntremunt,

Templique velum scinditur.

Sol, luna, coelum, sídera
Plangunt, et orbis ingemit :

O vos, viri, vos párvuli,
Nuptae, puéllae, plángite.

Adstátemoeréntes Cruci
Pedes beátos úngite,

Laváte fletu, térgite
Comis, et ore lámbite.

Tu charitátis víctima,
Ut nostra tollas crimina,
Nobis salúbri pérficis
Adoptiónem sáanguine.

Nostra ergo pax et gáudium,

Sis vita, Jesu, et praemium;
Sis ductor, et lux in via,
Merces, coróna in pátria.

Amen.

¶ Ipse vulnerátus est
propter iniquitátes nostras.
Ry. Et attritus est propter
scélera nostra.

Ad Bened. **Aña.** Ad Jesum autem cum venissent, ut viderunt eum jam mortuum, non fregérunt ejus crura : sed unus militum lancea latus ejus aperuit, et continuo exivit sanguis et aqua.

Oratio.

OMNIPOTENS semipitérne Deus, qui humano géneri, ad imitandum humilitátis exéplum, Salvatórè nostrum carnem súmere, et crucem súbire fecisti : concéde propítius; ut sicut solénnem commemoratiónem Passiós ejus celebrámus, ita et paciéntiae ipsius habére documénta, et resurrectiós consórtia mereámur. Per eúdem.

Ad Primam in Ry. br. ¶ Qui pro nobis pati dignátus es.

AD TERTIAM.

Aña. Veni ad montem myrrhae.

Capit. Fratres, ut supra. Ry. br. Oblátus est *

Quia ipse voluit. Oblátus. ¶ Et livóre ejus sanáti sumus. Quia. Glória Patri. Oblátus est.

¶ Proprio Filio suo non pepéruit Deus. Ry. Sed pro nobis ómnibus tradidit illum.

AD SEXTAM.

Aña. Foderunt manus meas.

Capitulum Zach. xiii. c. **Q**UID sunt plagae istae in médio mánuum tuárum? Et dicit : His plágatus sum in domo eórum, qui diligébant me.

Ry. br. Proprio Filio suo * Non pepéruit Deus.

Proprio Filio. ¶ Sed pro nobis ómnibus tradidit illum. Non pepéruit Deus. Glória Patri. Proprio.

¶ Factus est obédiens usque ad mortem. Ry. Mortem autem crucis.

AD NONAM.

Aña. Cum accepisset Jesu.

Capitulum. *Isaiae lv.* **G**ENERATIONEM ejus quis enarrábit? Quia abscissus est de terra vivéntium ; propter scelus pópuli mei percússi eum.

Ry. br. Factus est obédiens * Usque ad mortem. Factus est. ¶ Mortem autem crucis. Usque. Glória Patri. Factus est.

¶ Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras. Ry. Et attritus est propter scélera nostra.

IN II. VESPERIS.

Omnia ut in primis praeter sequentia.

¶ Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras. Ry. Et attritus est propter scélera nostra.

Ad Magnif. **Aña.** Depónens Joseph corpus Jesu involvit síndone, et pósuit eum in monumento excóso : fuit planctus magnus in illa die : mulieres autem sedéntes contra sepúlchrum dolébant, sicut doléri solet in morte primogéniti.

Oratio. Omnipotens sempitérne Deus, ut supra.

FERIA SEXTA

POST CINERES.

Sacrae Spineae Coronae D. N. J. C. Duplex.

Pro Clero Urbis, et alibi. AD VESPERAS.

Aña. Diléctus meus candidus, cum reliquis de Laudibus. Psalm. Dixit Dñs, cum reliquis. i.

Capitulum. Cant. iii. **G**REDIMINI et vidéte, filiae Sion, regem Salomónem in diadémate quo coronávit illum mater sua.

GREDIMINI et vidéte, filiae Sion, regem Salomónem in diadémate quo coronávit illum mater sua.

Hymnus.

EXITE Sion filiae, Regis pudicae virgines, Christi coronam cernite, Quam mater ipsa texit. Horret, revulsis crinibus, Spinis cruentátum caput : Et vultus ille decolor Mortem propínquam respicit.

Quae terra sulcis in via, Dumis rigens, et séntibus, Lugúbre munus prótulit? Quaesaeava méssuit manus?

Christi rubescens sáanguine Acúleos mutat rosis, Palmámque vincens frúctibus, Spina est triúmphis aptior.

Culpis satae mortálum
Te, Christe, spinae vulne-
rant :

Evélle nostras córdibus
Tuásque nostris insere.

Virtus, honor, laus, gló-
ria,

Deo Patri cum Filio,
Sancto simul Paráclito,
In saeculorum saecula.

Amen.

V. Plectentes coronam
de spinis. *R.* Posuerunt su-
per caput ejus.

Ad Magnif. Añ. Egre-
dímíni, et vidéte filiae Sion
regem Salomóne in dia-
demate, quo coronávit eum
mater sua, parans crucem
Salvatóri suo.

Oratio.

PR A E S T A, quaesu-
mus, omnipotens
Deus : ut qui in memóriam
passiónis Dñi nostri Jesu
Christi Coronam ejus spí-
neam venerámur in terris,
ab ipso glória, et honóre co-
ronári mereámur in coelis :
Qui tecum vivit, et regnat.

Et fit Commem. Feriae.

Añ. Dómine, non sum
dignus ut intres sub tectum
meum : sed tantum dic ver-
bo, et sanábitur puer meus.

V. Dirigátur, Dómine,
oratio mea. *R.* Sicut incénsum
in conspéctu tuo.

Oratio.

P A R C E, Dómine, parce
pópulo tuo; ut dignis
flagellatióibus castigátus,

in tua miseratióne respíret.
Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitat. Christum regem
spinis coronátum, * Veníte,
adorémus. *Psalm.* Veníte,
exsultémus. *g.*

Hymnus. Exíte Sion fi-
liae, ut supra ad *Vesp.* 55.

In primo Nocturno.

Añ. Erit tamquam li-
gnum, quod plantátum est
secus decúrsus aquárum,
et fructum suum dabit in
tém-pore suo.

Psalmus i.

EA T U S vir, qui
non ábiit in con-
silio impiórum, et
in via peccatórum
non stetit, * et in cáthedra
pestiléntiae non sedit :

Sed in lege Dómini vo-
lúntas ejus, * et in lege ejus
meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum,
quod plantátum est secus
decúrsus aquárum, * quod
fructum suum dabit in témp-
ore suo :

Et fólium ejus non dé-
fluet : * et ómnia quaecúm-
que fáciat, prosperabún-
tur.

Non sic ímpii, non sic : *
sed tamquam pulvis, quem
projicit ventus a fácie terrae.

Ideo non resurgént ím-
pii in júdicío : * neque
peccatóres in concílio ju-
stórum.

Quóniam novit Dóminus
viam justórum : * et iter
impiórum peribit.

Glória Patri, etc.

Añ. Erit tamquam li-
gnum, quod plantátum est
secus decúrsus aquárum, et
fructum suum dabit in témp-
ore suo.

Antiphona. Convenérunt
in unum advérsus Dómi-
num, et advérsus Christum
ejus.

Psalmus ii.

Q U A R E fremué-
runt
Gentes, * et pópuli
meditáti sunt inánia?

Adstitérunt reges terrae,
et príncipes convenérunt in
unum * advérsus Dómi-
num, et advérsus Christum
ejus.

Dirumpámus víncula eo-
rum : * et projiciámus a
nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in coelis, irri-
débit eos : * et Dóminus
subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in
ira sua, * et in furóre suo
conturbábit eos.

Ego autem constitútus
sum rex ab eo super Sion
montem sanctum ejus, *
praedicans praecépti ejus.
Dóminus dixit ad me : *
Filius meus es tu, ego hó-
die génuí te.

Póstula a me, et dabo
tibi Gentes haereditátem
tuam, * et possessióem
tuam términos terrae.

Reges eos in virga fér-
rea, * et tamquam vas figuli
confrínges eos.

Et nunc reges intelligi-
te : * erudímíni qui júdicátis
terram.

Servíte Dómino in tímó-
re : * et exsultáte ei cum
tremóre.

Apprehéndite discipliná
nequándo irascátur Dómi-
num, * et pereátis de via
justa.

Cum exáserit in brevi ira
ejus, * beati omnes, qui con-
fidunt in eo.

Glória Patri, etc.

Añ. Convenérunt in
unum advérsus Dñum, et
advérsus Christum ejus.

Añ. In tribulatióne di-
latásti mihi.

Psalmus iv.

C U M invocárem, ex-
cúmi audivit me Deus
justítiae meae : * in tribula-
tióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi
oratióem meam.

Fílii hóminum úsquequo
gravi corde? * ut quid díli-
gitis vanitátem, et quaeritis
mendácium?

Et scitóte quóniam miri-
ficávit Dóminus sanctum
suum : * Dóminus exáudi-
et me cum clamávero ad
eum.

Irascímíni, et nolíte pec-
cáre : * quae dicitis in cór-
dibus vestris, in cubilibus
vestris compungímíni.

Sacrificáte sacrificium justitiae, et speráte in Dómino. * Multi dicunt : Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine : * dedisti laetítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicátii sunt. In pace in idípsum * dormiam, et requiescam ;

Quóniam tu, Dómine, singularíter in spe * constituísti me.

Glória Patri, etc.

Añs. In tribulationé dilatásti mihi.

V. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. **R.** Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

De Isaia Prophéta.

Lectio i. Cap. liii.

QUIS crédidit auditui nostro, et bráchiúm Dómini cui revelátum est? Et ascéndet sicut virgúltum coram eo, et sicut radix de terra sitiénti. Non est species ei, neque decor, et vidimus eum, et non erat adspéctus, et desiderávimus eum : despéctum, et novissimum virórum, virum dolórum, et sciéntem infirmitátem : et quasi absconditus vultus ejus et despéctus, unde nec reputávimus eum. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse

portávit : et nos putávimus eum quasi leprósum, et percússum a Deo, et humiliátum. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra : disciplina pacis nostrae super eum, et livóre ejus sanáti sumus.

R. Maledícta terra in ópere hóminis, * Spinás, et tribulos germinávit Christo. **V.** Quia comédit Adam de ligno, ex quo praecéperat Deus, ne coméderet. — Spinás, et tribulos.

Lectio ii.

OMNES nos quasi oves errávimus, unusquisque in viam suam declinávit : et pósuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrum. Oblátus est, quia ipse voluit, et non aperúit os suum : sicut ovis ad occisiónem ducétur, et quasi agnus coram tondénte se obmutéscet, et non aperiet os suum. De angústia, et de judicio sublátus est : generatióne ejus quis enarrábit? Quia abscessus est de terra vivéntium : propter scelus pópli mei percússi eum.

R. Appáruit Móysi Dóminus in flamma ignis de médio rubi : * Et vidébat, quod rubus ardéret, et non comburerétur. **V.** Dixit ergo Móyses : Vadam et vidébo visiónem hanc magnam. — Et vidébat.

Lectio iii.

ET dabit impios pro sepultúra, et divitem pro morte sua : eo quod iniquitátem non fécerit, neque dolus fúerit in ore ejus. Et Dóminus voluit contérrere eum in infirmitáte : si posúerit pro peccáto ánimam suam, vidébit semen longaevum, et volúntas Dómini in manu ejus dirigétur. Pro eo quod laborávit ánimá ejus, vidébit et saturábitur : in sciéntia sua justificábit ipse justus servus meus multos, et iniquitátes eórum ipse portábit.

R. Ecce ignis et ligna : Deus providébit sibi * Víctimam holocáusti. **V.** Levávit Abraham óculos suos, vidítque post tergum arietem inter vepres haeréntem. — Víctimam. **Glória Patri.** Víctimam.

In secundo Nocturno.

Añs. Dómine, ut scuto bonae voluntátis tuae coronásti me.

Psalms v.

ERBA mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meae, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane adstábo tibi et vidébo : * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malignus : * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem : * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinem et dolósum abominábitur Dóminus : * ego autem in multítudine misericórdiae tuae.

Introibo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua : * propter inimícos meos dirige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum verítas : * cor eórum vanum est.

Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant, * júdica illos Deus.

Décidant a cogitatióibus suis, secúndum multítudinem impietátum eórum expélle eos : * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et laeténtur omnes, qui sperant in te, * in aetérnum exsultábunt : et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum : * quóniam tu benedices justo.

Dómine, ut scuto bonae voluntátis tuae * coronásti nos.

Glória Patri, etc.

Añã. Dómine, ut scuto bonae voluntátis tuae coronásti me.

Añã. Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum.

Psalmus viii.

DOMINE Dóminus noster, * quam admirábilis est nomen tuum in univérſa terra!

Quóniam eleváta est magnificentía tua, * super coelos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut destruas inimicum et ultórem.

Quóniam vidébo coelos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quae tu fundásti.

Quid est homo quod memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérſas : insuper et pécora campi.

Vólucres coeli, et pisces maris, * qui perambulánt sémitas maris.

Dómine Dñus noster, * quam admirábilis est nomen tuum in univérſa terra!

Glória Patri, etc.

Añã. Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum.

Añã. Peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagittas suas in pháretra, ut sagittent justum.

Psalmus x.

IN Dómino confido : quómmodo dicitis animae meae : * Trásmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagittas suas in pháretra, * ut sagittent in obscúro rectos corde.

Quóniam quae perfecísti, destruxérunt : * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in coelo sedes ejus :

Oculi ejus in páuperem respiciunt : * pálpebrae ejus interrogant filios hóminum.

Dóminus interrogat justum et ímpium : * qui autem dligit iniquitátem, odit animam suam.

Pluet super peccatóres láqueos : * ignis, et sulphur, et spiritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dñus, et justítias diléxit : * aequitátem vidit vultus ejus.

Glória Patri, etc.

Añã. Peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagittas suas in pháretra, ut sagittent justum.

V. Posuísti, Dómine, super caput ejus. *Ry.* Coronam de lápide pretióso.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

Serm. ii. in Epiph. Dom.

Lectio iv.

GREDIMINI, filiae Sion : vobis dícimus, filiae Sion, animae saeculáres, débiles, delicatae, filiae, et non filii, in quibus nihil est fortitúdinis, nihil est virilis ánimo. Egredimini de sensu carnis ad intelléctum mentis, de servitúte carnalis concupiscéntiae ad libertátem spirituíalis intelligéntiae. Egredimini de terra vestra, et de cognatióne vestra, et de domo patris vestri, et vidéte regem Salomónem in diadémate quo coronávit eum mater sua, in coróna paupertátis, in coróna miseríae : siquidem coronátus est et a novérca sua coróna spinea, coróna miseríae, coronándus a familia sua coróna justítiae, quando exhibent Angeli, et tollent de regno ejus ómnia scándala, quando véniet ad júdicium cum senióribus populi sui, cum pugnábit pro eo orbis terrárum advérsus

insensátos. Coronat eum et Pater coróna glóriae, sicut ait Psalmista : Glória et honóre coronásti eum, Dómine. Vidéte eum, filiae Sion, in diadémate quo coronávit eum mater sua.

Ry. Cum apparúerit Princeps pastórum, quo percússio dispérsae sunt oves gregis, * Percipiémus immarcescibilem glóriae corónam. *V.* Cum fécerit grande convivium, ut osténdat divítias glóriae regni sui. — Percipiémus.

Serm. xli. in Cantic.

Lectio v.

EGO, fratres, ab inéunte mea conversióne pro acérvo meritórum, quae mihi deesse sciébam, mihi fasciculum colléctum ex ómnibus anxietátibus et amaritudínibus Dómini mei colligáre, et inter úbera mea collocáre curávi. Memoriam abundántiae suavitátis horum eruclábo quoad vixero : in aetérnum non obliviscar miseratiónes istas, quia in ipsis vivificátus sum. Mihi hic salutáris fasciculus servátus est : nemo tollet eum a me, inter úbera mea commorábitur. Haec meditari, dixi sapiéntiam, in his justítiae mihi perfectiόνem constítui, in his plenitudinem sciéntiae, in his divítias salutis, in his cópias meritórum. Ex his mihi

intérdum potus salutáris amaritúdinis, ex his rursus suávis únctio consolatiónis. Haec me érigunt in advérsis, in próspéris réprimunt, et inter laeta tristiaque vitae praeséntis via régia incedénti tutum praebent utrobique ducátum, hinc inde mala imminéntia propulsádo : haec mihi conciliant mundi Júdicem, dum treméndum potestátibus, mitem humilémque figúrant, dum non solum placábilem, sed et imitábilem repraeséntant eum qui inaccessibilis est principátibus, terribilis apud reges terrae.

R. Accépit regnum decóris : * Et diadéma speciéi. **V.** Deus exaltávit illum, et dedit illi nomen quod est super omne nomen. — Et diadéma.

Lectio vi.

HAEC proptérea mihi in ore frequénter, sicut vos scitis; haec in corde semper, sicut Deus scit; haec stylo meo ádmóduum familiária, sicut appáret; haec mea sublimior ínterim philosophía, scire Jesum, et hunc crucifixum. Non requiro, sicut sponsa, ubi cubet in meridie, quem laetus ampléctor mea ínter úbera commorántem. Non requiro ubi pascet in meridie, quem íntueor Sal-

vatórem in Cruce. Illud sublimius, istud suávis : panis illud, hoc lac; hoc viscera réficit parvulórum, hoc replet úbera matrum, et ideo ínter úbera mea commorábitur. Hunc et vos, dilectíssimi, tam dilectum fascículum colligite vobis, hunc medúllis insérite cordis, hoc munite áditum péctoris, ut et vobis ínter úbera commorétur. Si enim ante óculos habueritis, quem portátis, pro certo vidéntes angústias Dómini, lévius vestras portábitis, ipso auxiliánte Ecclesiáe sponso, qui est super ómnia Deus benedíctus in saecula. Amen.

R. Arcam de lignis Sethim deaurábis auro mundíssimo íntus et foris : * Faciésque super coronám áuream per circúitum. **V.** Pones in arca testificatióne, quam dabo tibi. — Faciésque. **Gloria Patri.** Faciésque.

In tertio Nocturno.

Añs. Ingressus sine mácula, et operátus justítiam, coronátus est in monte sancto tuo.

Psalmus xiv.

DOMINE, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam: Qui loquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum, * et opprobrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad nihilum dedúctus est in conspéctu ejus malignus : * tíméntes autem Dóminum glorificat :

Qui jurat próximo suo, et non decipit, * qui peccániam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit haec, * non movébitur in aetérnum.

Gloria Patri, etc.

Añs. Ingressus sine mácula, et operátus justítiam, coronátus est in monte sancto tuo.

Añs. Super caput ejus coronám de lápide pretiósó posuisti, Dómine.

Psalmus xx.

DOMINE, in virtúte tua laetábitur rex : * et super salutáre tuum exsultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuisti ei : * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam praevenisti eum in benedictiónibus dulcédinis : * posuisti in cápite ejus coronám de lápide pretiósó.

Vitam pétiit a te : * et tribuisti ei longitúdinem diérum in saeculum, et in saeculum saeculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo : * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in saeculum saeculi : * laeticábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino : * et in misericórdia Altíssimi, non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimicis tuis : * dextera tua invéníat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut cibus ignis in témpore vultus tui : * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes : * et semen eórum a filiis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala : * cogitavérunt consília, quae non potuerunt stabilire.

Quóniam pones eos dorsum : * in reliquiis tuis praeparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua : * cantábitur et psallémus virtútes tuas.

Gloria Patri, etc.

Añs. Super caput ejus coronám de lápide pretiósó posuisti, Dómine.

Añs. Adversus eos qui tribulant me, impinguasti in oleo caput meum.

Psalmus xxii.

DOMINUS regit me, et nihil mihi deerit: * in loco pascuae ibi me collocavit.

Super aquam refectio nis educavit me : * animam meam convertit.

Deduxit me super semitas justitiae, * propter nomen suum.

Nam, et si ambulavero in medio umbrae mortis, non timebo mala : * quoniam tu tecum es.

Virga tua, et baculus tuus : * ipsa me consolata sunt.

Parasti in conspectu meo mensam, * adversus eos, qui tribulant me.

Impinguasti in oleo caput meum : * et calix meus inebrians quam praeclarus est!

Et misericordia tua subsequetur me * omnibus diebus vitae meae :

Et ut inhabitem in domo Domini, * in longitudinem dierum.

Glória Patri, etc.

Añs. Adversus eos qui tribulant me, impinguasti in oleo caput meum.

V. Corona aurea super caput ejus. *R.* Expressa signo sanctitatis.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vii. Cap. xix.

IN illo tempore : Apprehendit Pilatus Jesum, et flagellavit, Et milites plectentes coronam de spinis imposuerunt capiti ejus. Et reliqua.

Homilia sancti Bernardi Abbatis.

Ex Serm. i. de diversis.

AIDETE, filiae Sion, regem Salomómem. Non dicit Ecclesiasten, aut Ididam. Nam et his nominibus appellatus est rex ille, et significat Jesum Christum nostrum verum Salomómem qui est Salomon, id est, pacificus in exsilio : Ecclesiastes, id est concionator in judicio : Idida, id est, dilectus Domini in regno, ubique rex. In exsilio mansuetus, in judicio justus, in regno gloriosus. In exsilio amabilis, in judicio terribilis, in regno admirabilis. In diademate, quo coronavit eum mater sua. Est autem haec corona misericordiae, et in hac imitabilis. Coronavit eum et noverca sua corona miseriae, et in hac contemptibilis. Coronavit eum et noverca sua corona miseriae, et in hac contemptibilis. Synagogam loquor, quae se ei non matrem exhibuit, sed novercam.

R. Facies altare ad adolendum thymiama de lignis

Sethim : * Faciesque ei coronam aureolam per gyrum. *V.* Ponésque altare contra velum coram propitiatorio. — Faciesque.

Lectio viii.

CORONABIT eum familia sua corona justitiae, et in hac terribilis: coronat eum Pater suus corona gloriae, et in hac desiderabilis. Videant ergo eum peccatores in corona miseriae, id est spinea, et compungantur : videant eum filiae Sion, animae affectuosae, in corona misericordiae, et imitentur. Videbunt eum impii in corona justitiae, et peribunt : videbunt eum sancti in corona gloriae, et perpetualiter gaudebunt. Coronantur quidem et alii imitatores ipsius, sed hoc ex industria adjuti per gratiam. Solus iste a matre coronatus est, qui solus cum ordinatis affectionibus tamquam sponsus et thalamo processit ex utero matris.

R. Christus sciens dolorem et infirmitatem spinis coronatus : * Ipse est, qui coronat vos in misericordia et miserationibus. *V.* Vulneratus propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra, cujus livore sanati sumus. — Ipse. *Glória Patri. Ipse.*

V. Jube, domne, benedicere. *Bened.* Per evangelica dicta deleantur nostra delicta. *R.* Amen.

Lectio ix. de Homil. Feriae.
Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio ix. Cap. v. g.

IN illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Audistis quia dictum est : Diliges proximum tuum, et odio habebis inimicum tuum. Et reliqua.

Homilia sancti Hieronymi Presbyteri.

Lib. i. in Comment. in cap. v. et vi. Matth.

GO autem dico vobis : Diligite inimicos vestros; benefacite his, qui oderunt vos. Multi praecepta Dei, imbecillitate sua, non Sanctorum viribus aestimantes, putant esse impossibilia quae praecepta sunt : et dicunt sufficere virtutibus, non odisse inimicos : caeterum diligere, plus praecipere, quam humana natura patiatur. Sciedum est ergo, Christum non impossibilia praecipere, sed perfecta. Quae fecit David in Saul et in Absalon : Stephanus quoque Martyr pro inimicis lapidantibus deprecatus est : et Paulus anathema cupit esse pro persecutoribus suis. Haec autem Jesus et docuit

et fecit, dicens : Pater, ignosce illis : quod enim faciunt, nesciunt.

Te Deum laudamus. 21.

AD LAUDES

et per Horas, *Añae.*

1. Diléctus meus cándidus, * et rubicundus, comae cápitis ejus sicut púrpura regis vinéta canálibus.

Psalm. Dóminus regnávít, cum reliquis de Laud. 22.

2. Requíevit super eum * spíritus timóris Dómini : coróna sapiéntiae, et exultatiónis decorávit illum.

3. Induit eum * Dóminus vestiméntis salútis, et indumento justítiae quasi sponsum decorátum coróna.

4. Fascículus myrrhae diléctus meus mihi, inter úbera mea commorábitur.

5. Rex aetérnae glóriae * pro nobis coronátus, benedíctet corónae anni benignitátis suae.

Capitulum. Cant. iii.

EGREDIMINI, et vidéte, filiae Sion, regem Salomónem in diadémate, quo coronávit illum mater sua.

Hymnus.

LEGIS figúris píngitur Christi coróna nóbilis ;

Impléxa spinis víctima, Ardénsque testátur rubus.

Arcam coróna cínxerat, Mensaeque sacrum cínxerát ;

Arámque thure fúmídam, Coróna necít ambiens.

Christi dolórum cónsencia Salve, coróna glóriae, Gemmis et auro púlchrior, Vincens corónas siderum,

Virtus, honor, laus, glória, Deo Patri cum Filio, Sancto simul Paráclito, In saeculórum saecula. Amen.

V. Eris coróna glóriae in manu Dómini. *R.* Et diadéma regni in manu Dei tui.

Ad Bened. Añae. Exívit Jesus portans spineam corónam, et purpúream vestiméntum.

Oratio.

PRAESTA, quaesumus, omnipotens Deus, ut qui in memóriam passiónis Dómini nostri Jesu Christi, Corónam ejus spineam venerámur in terris, ab ipso glória et honóre coronári mereámur in caelis : Qui tecum vivit et regnat, in unitáte.

Et fit Commem. Ferae.

Añae. Cum facis eleemósynam, nesciat sinistra tua quid faciat dextera tua.

V. Repléti sumus mane misericórdia tua. *R.* Exultávimus, et delectáti sumus.

Oratio.

INCHOATA jejúnia, quaesumus Dómine, benigno favóre proséquare : ut observántiam, quam corporáliter exhibémus,

mentibus étiam sínóeris exercére valeámus. Per Dóminum.

AD TERTIAM.

Añae. Requíevit super eum.

Capitulum. Egredimini, et vidéte. ut supra.

R. *br.* Eris coróna glóriae * In manu Dómini. Eris. *V.* Et diadéma regni in manu Dei tui. In manu Dómini. Glória Patri. Eris coróna.

V. Glória, et honóre coronásti eum, Dómine. *R.* Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

AD SEXTAM.

Añae. Induit eum.

Capitulum. Apoc. vi.

TIDI, et ecce equus albus, et qui sedébat super illum, habébat arcum et data est ei coróna, et exívit vincens, ut vinceret.

R. *br.* Glória, et honóre * Coronásti eum, Dómine. Glória, et honóre. *V.* Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Coronásti. Glória Patri. Glória, et honóre.

V. Tuam Corónam adorámus, Dómine. *R.* Tuam gloriósam recólimus Passiónem.

AD NONAM.

Añae. Rex aetérnae glóriae.

Capitulum. Isaiae xxviii.

IN die illa erit Dóminus exercituum coróna glóriae, et sertum exultatiónis residuo pópuli sui.

R. *br.* Tuam Corónam * Adorámus, Dómine. Tuam Corónam. *V.* Tuam gloriósam recólimus Passiónem. Adorámus. Glória Patri. Tuam Corónam.

V. Plecténtes Corónam de spinis. *R.* Posuerunt super caput ejus.

IN II. VESEPRIS.

Omnia ut in primis.

Ad Magnif. Añae. Et genu flexo ante eum illudébat ei dicéntes : Ave Rex Judaeórum : et expuéntes in eum acceperunt arúndinem et percutiébant caput ejus.

Oratio. Praesta, quaesumus, ut supra.

Deinde fit Comm. Ferae.

Añae. Tu autem cum oráveris, intra in cubículum tuum, et clauso óstio ora Patrem tuum.

V. Dirigátur, Dñe, oratio mea. *R.* Sicut incensum in conspéctu tuo.

Oratio.

TUERE, Dómine, pópulum tuum, et ab ómnibus peccátis cleménter emúnda : quia nulla ei nocébit advérsitas, si nulla ei dominétur iniquitas. Per Dóminum.

OFFICIA PROPRIA

Passionis D. N. Jesu Christi.

FERIA SEXTA
POST DOMINICAM PRIMAM
QUADRAGESIMAE.

In Festo SS. Lanceae et
Clavorum Domini Nostri
Jesu Christi. Duplex.
Pro Clero Urbis, et alibi.

AD VESPERAS.

Añā. Unus militum, cum
reliquis de Laudibus. 79.
Psalmus. Dixit Dñus,
cum reliquis. 1.

Capitulum. 1. Joann. v.

ARRISSIMI :
Quis est qui
vincit mun-
dum, nisi qui
credit quò-
niam Jesus
est Filius Dei? Hic est qui
venit per aquam et sangui-
nem, Jesus Christus, non
in aqua solum, sed in aqua
et sanguine.

Hymnus.

QUA ENAM lingua
tibi, o Lancea, dé-
bitas

Grates pro mérito est apta
repèndere?

Christi vivificum namque
aperis latus,

Unde Ecclésia nascitur.

Haec est Heva viri de
làtere éxiens,

Olli membra gravis dum
sopor occupat;

Hanc quippe alter Adam,
corde scaténtibus

Unda, et sanguine pró-
creat.

O Clavi! aequa manet
vos quoque grátia,

Christi quando sacris ártu-
bus insiti,

Delétum Dñomini sanguine
figitis.

Mortis chirógraphū Cruci.
Te, Jesu, Súperi láudi-
bus éfferant,

Qui Clavorum áditus, si-
gnaque Lanceae
In coelo rélines, vivus ubi
imperas,

Cum Patre, atque Pará-
clito. Amen.

V. Foderunt manus meas
et pedes meos. R. Dinume-
raverunt ómnia ossa mea.

Ad Magnif. Añā. Delens
quod adversus nos erat chi-
rógraphum decreti, quod
erat contrárium nobis, et
ipsum tulit de médio, affi-
gens illud Cruci.

Oratio.

DEUS, qui in assum-
ptae carnis infirmi-
tate, clavis affigi et lancea
vulnerári pro mundi salute
voluisti : concède propítius;
ut qui eorúndem clavorum
et lanceae solémnia vene-
rámur in terris, de glorióso
victóriae tuae triumpho gra-
tulémur in coelis : Qui vivis
et regnas cum Deo Patre.

Deinde fit Comni. Feriae.

Añā. O múlier, magna est
fides tua : fiat tibi, sicut pe-
tisti.

V. Angelis suis Deus
mandávit de te. R. Ut cu-
stódiant te in ómnibus viis
tuis.

Oratio.

DA, quaesumus Dñe,
pópulis Christiánis,
et quae profiténtur agnò-
scere : et coeléstē munus
diligere, quod frequentant.
Per Dñinum.

Ad Completorium et per
Horas diei in fine Hymno-
rum dicitur

C. clavis forató, et Lancea,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, et almo Spíritu,
Nunc, et per omne saecu-
lum. Amen.

AD MATUTINUM.

Invitat. Christum Lán-
cea, et Clavis vulnerátum, *
Venite adorémus. Psalm.
Venite exultémus. 9.

Hymnus.

SALVETE Clavi, et
Lancea

Squalóre nuper óbsita,
Quae mersa Christi córpori,
Almo rubétis sanguíne.

Vos ad scelus Judáica
Elégerat perfidia,

Sed in ministra grátiae
Vos vertit e coelo Deus.

Nam quot sacrátis ártu-
bus

Sculpsístis olim vulnera,
Et tot reclusis fòntibus

Dona éffluunt coeléstia.

C. clavis forató, et Lancea,
Jesu, tibi sit glória,

Cum Patre, et almo Spíritu,
Nunc, et per omne saecu-
lum. Amen.

Si omissus sit Hymnus
ad Vesperas dicatur ad
Matutinum, et Hymnus
Matutini conjungatur cum
Hymno ad Laudes.

In primo Nocturno.

Antiphona. Ad Jesum
autem cum venissent, non